

ogsaa muligvis kunde give Anledning til en vrang Fortolkning. Iøvrigt har Udvalget ved § 14 foreslaaet, at Amtmanden i enkelte Tilfælde skulde have Ret til at udsætte Forhandlingerne, og forsaavidt indeholdes der et Supplement til § 12 i § 14. De øvrige Forandringer til § 12 ere tildeels af mindre Vigtighed; naar det saaledes hedder, at extraordinære Møder skulde sammenfalde, naar Halvdelen af „de valgte Medlemmer“ forlange det, har Udvalget troet, at dette maatte forandres til „Medlemmerne“, hvorved man muelig opnaaer en større Sikkerhed for, at extraordinære Møder ikke holdes oftere end høist nødvendigt. Med Hensyn til Slutningsbestemmelsen er der derimod nogen Dissens i Udvalget; hele Udvalget har nemlig foreslaaet, at der skulde tilføies, at Lagthinget selv vedtager sin Forretningsorden, hvornæst Udvalgets Fleertal foreslaaer, at dertil skulde føies, at Lagthinget tillige beslutter, hvorvidt Møderne skulde være offentlige, hvorimod Udvalgets Mindretal, hvortil jeg hører — og i dette Tilfælde har jeg den Glæde, at Rigsdagsmændene for Veile Amts 3de Valgkreds (Rehmann) og Odense Amts 5te Valgkreds (Jespersen) ere enige med mig —, foreslaaer, at det maatte opstilles som en almindelig Regel, at Lagthingets Møder skulde holdes for aabne Døre, at der altsaa kun i ganske særegne Tilfælde skulde holdes Møder for lukkede Døre; og at det naturligvis aldeles skulde overlades til Lagthinget at bestemme, naar dette skulde skee.

Indenrigsministeren: De her foreliggende Endringsforslag ere i og for sig af mindre indgribende Betydning, og jeg skal derfor ganske henstille til Thinget, der har tiltraadt de mere indgribende Forslag af Udvalget, hvorvidt det ogsaa skulde ville tiltræde disse; kun skal jeg med Hensyn til eet af dem, nemlig det, som gaaer ud paa, at Thinget skulde aabnes paa selve St. Olai Dag, gjentage en Bemærkning, som allerede tidligere er gjort. Det er nemlig med Flid optaget i Lovudkastet, at Lagthinget skulde begynde Dagen efter Sanct Olai Dag, fordi Sanct Olai Dag, naar Gudstjenesten er forbi, benyttes til en Art Termin, en almindelig Omsætning, navnlig af alle Sysselmændene, som til den

Tid komme til Thorshavn, og, naar Lagthinget da strax efter Gudstjenesten skulde begynde, vilde disse Forretninger hæmmes, og det har man anseet for at ville være en betydelig praktisk Ulempe. Hvad angaaer den Dissens i Udvalget, der her har fundet Sted, skal jeg henholde mig til, hvad der er anført for Fleertallets Forslag.

Mosenørn: Udvalget har aldeles ikke overseet de praktiske Hensyn, der maaskee kunne tale for at fastsætte Thingets Mødedag til Dagen efter Sanct Olai Dag istedetfor paa Sanct Olai Dag selv; men man har dog troet, at, da der fra den færøiske Rigsdagsmands Side blev lagt saamegen Vægt paa, at Thinget blev aabnet paa denne Dag, saa var der ikke Anledning til at modsætte sig et saadant Forslag, som maatte antages at have et Folkeønske for sig, og at der ikke derved kunde være noget særdeles Betænkeligt, eftersom Thinget ikke er bundet til i sit Aabningsmøde at foretage mange Forretninger.

Hvad det sidste Punkt angaaer, hvorom der er en lille Meningsforskel i Udvalget, da har Fleertallet, der i denne Henseende er blevet understøttet af Indenrigsministeren, meent, at, netop jo større Betydning man vilde give den nye Institution, desto større Anledning var der til at overlade det til Thinget selv at fatte Beslutning om, hvorledes det vil forholde sig med Hensyn til Offentligheden af dets Møder. Man troede navnlig at have for Udret Kendskab til de Localiteter, hvorom her er Spørgsmaal, og til Forholdene overhovedet, til at man vilde binde Thinget i nogen Henseende med Hensyn til dette Spørgsmaal. Vel opnaaes tildeels det Samme ad den Vej, som Udvalgets Mindretal har erklæret sig for, idet Thinget kan vedtage, at Dørene skulde lukkes; men man har troet, at det, navnlig i Begyndelsen, forinden nogen fast Forretningsfærd havde udviklet sig, vilde være Thinget behageligere, naar man gav det fuld Frihed i saa Henseende.

Jespersen: Jeg frygter netop for, at det maaskee kunde være Medlemmerne behageligere at discutere inden lukte Døre, eller, saa at sige, under fire Vænge, end at discutere for Publicums Vænge, hvis Velfærd det dog er, der